

Beste bezoeker,

Arboretum Wespelaar is meer dan een plek waar u bomen kan ontdekken. Onze bomencollectie draagt ook haar steentje bij aan de biodiversiteit op aarde. Dit doen we onder meer door merkwaardige en zeldzame bomen in stand te houden en door zaden en stekmateriaal hiervan uit te wisselen met andere tuinen, parken en verzamelingen. Zo herbergt het Arboretum 81 boomsoorten die als kwetsbaar vermeld staan op de internationale Rode Lijst van de IUCN (International Union for Conservation of Nature), 27 boomsoorten met de status bedreigd, 11 soorten met de status ernstig bedreigd en 1 soort die uitgestorven is in het wild. Met onderstaand plannetje kan u een paar van deze bomen opzoeken in het park en meer in detail bekijken. De Rode Lijst-soorten herkent u aan het kleine rode plaatje onder het naambordje.

A: *Metasequoia glyptostroboides*: bedreigd: Totdat men in 1941 levende exemplaren aantrof in de provincie Hubei (oostelijk centraal China) was deze bladverliezende naaldboom enkel als fossiel gekend. De Watercipres staat nu in heel wat parken. In de natuur is de populatie echter zeer versnipperd. De oude individuele bomen zijn beschermd maar habitat-bescherming is ontoereikend. Hierdoor is de overleving van deze merkwaardige soort niet gegarandeerd. Door toenemend agrarisch gebruik en overbegrazing is spontane regeneratie uit zaad uitermate slecht. Net als de Moerascipres tref je hem aan in valleigebieden.

B: *Magnolia zenii*: ernstig bedreigd: Van deze *Magnolia* uit Jiangsu in China bestaat er in de natuur nog maar 1 populatie met slechts 18 individuen! Er werd nog geen natuurlijke regeneratie vastgesteld. Het gebied ligt in een reservaat maar specifieke maatregelen voor deze bomen ontbreken voorlopig. De witte bloemen verschijnen vroeg in het voorjaar lang vóór het blad. De vrij kleine bloemen zijn frêle en verspreiden een heerlijke geur.

C: *Abies pinsapo var. marocana*: bedreigd: *Abies pinsapo* kent 2 variëteiten: een Spaanse en een Marokkaanse, van mekaar gescheiden door de straat van Gibraltar en een afstand van 135 km. Hierdoor is er geen uitwisseling van genen mogelijk. De Marokkaanse variëteit groeit op de noordelijk georiënteerde flanken van het Rifgebergte. Bosbranden vormen een ernstige bedreiging. Ontbossing en bosdegradatie in de nabijheid van de bestanden ten voordele van cannabisplantages zijn eveneens nefast. Tussen 1938 en 1994 ging de populatie achteruit met 70%. Een serieuze bosbrand in 2002 vernielde een deel van het overblijvende bos dat duidelijk weinig regeneratie vertoont. De boom heeft stijve groengrijze naalden die als de haren van een flessenborstel ingeplant staan op de twijg.

D: *Franklinia alatamaha*: uitgestorven in het wild: Het geslacht *Franklinia* kent maar 1 soort en behoort net als *Stewartia* en *Camellia* tot de Theefamilie. De plant werd in 1765 ontdekt door de botanici John en William Bartram (vader en zoon) langs de rivier de Altamaha in de Amerikaanse staat Georgia. In 1776 verzamelde William zaden om de plant te kunnen kweken. Al de gekweekte planten zijn hiervan afkomstig want een paar decennia later was de plant uitgestorven. Uniek aan de *Franklinia* is de bloei in de herfst samen met de prachtige herfstverkleuring.

E: *Picea martinezii*: bedreigd: komt voor op 2 locaties 150 km van elkaar verwijderd in Nuevo León – Mexico. In totaal zijn er minder dan 800 volwassen exemplaren die bedreigd worden door bosbrand en ontbossing. De bomen maken beperkt nieuwe kegels aan en het zaad is vaak van slechte kwaliteit wat de regeneratie verder bemoeilijkt.

F: *Magnolia wilsonii*: bedreigd: komt in de natuur voor in versnipperde populaties in west Sichuan, noord Yunnan en west Guizhou en groeit er in bergwouden en struikgewas tussen 2000 en 3300 meter. Het bos werd er overmatig gedund. De schors wordt geoogst voor medicinale doeleinden maar is minder werkzaam als die van *Magnolia officinalis*. De hangende witte bloemen met contrasterende paarsrode meeldraden zijn in mei een lust voor het oog.

G: *Sequoia sempervirens*: bedreigd: de kustsequoia groeit enkel in een smalle strook van 750 km lang en 8 tot 75 km breed langsheen de westkust van Noord-Amerika (Oregon en Californië). De beroemde Redwood bossen vormen een zeer kenmerkende laagland-kustvegetatie gedomineerd door deze hoogste bomen ter wereld. De populatie is nog vrij groot maar neemt in commercieel beheerde bossen af omdat na kaalkap meer competitieve soorten zoals *Pseudotsuga menziesii* voorrang krijgen. De kustsequoia heeft een zeer sterk regeneratievermogen.

H: *Fitzroya cupressoides*: bedreigd: endemische soort van zuid Chili en Argentinië die zwaar te kampen kreeg met overexploitatie o.w.v. het waardevolle hout, habitatverstoring en omzetting van bos naar landbouw. Sinds 1973 op bijlage I van CITES (zeer strikte handel) en sinds 1976 Nationaal monument van Chili (kapverbod).

I: *Abies numidica*: ernstig bedreigd: De Algerijnse spar kent slechts 1 populatie in de omgeving van de bergen Babor en Tababort in het Djebel Babor gebergte (natuureservaat sinds 1985) langs de Middellandse Zee in Algerije. Bedreigd door een combinatie van factoren zoals bosbrand, brandhoutcollectie en begrazing door runderen en geiten in de zomer. Nieuwe zaailingen kunnen niet standhouden onder de dichte onderbegroeiing en onder de dikke laag sneeuw in de winter. De mooie plannen om hier een Nationaal Park op te richten laten op zich wachten.